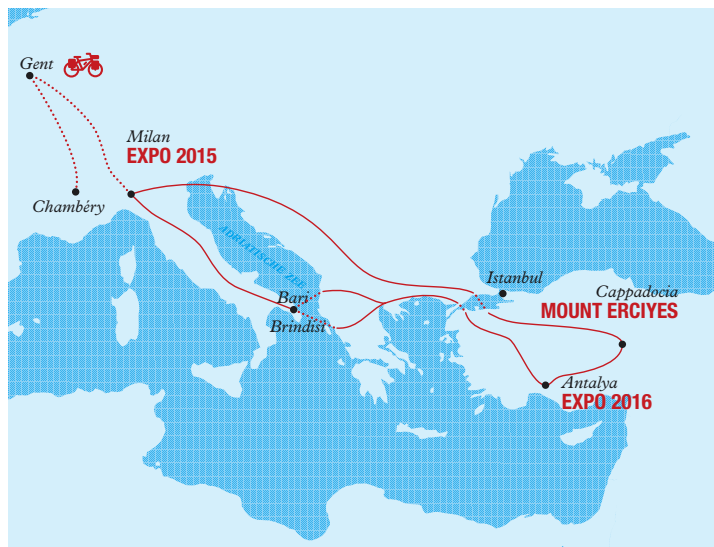

9000 KM OP DE ZONNEFIETS

— *Grensverleggend in alle opzichten*

TEKST Sandra Gyles - FOTO'S Dirk Huyghe

Boudewijns eenzame fietser... Dat is zowat het eerste wat in me opkomt als ik me de Dirk en Jan inbeeld, als twee stipjes in een immens landschap tijdens hun tocht van 9000 kilometer, vertrekkende vanuit Gent, via eerst Chambéry en dan Milaan naar Centraal-Turkije en weer terug. En dat op enkel spier- en zonnekracht.

► Klaar... start!

Eind mei 2015 maken 43 avonturiers uit 14 landen zich op voor een dik 7000 kilometer lange zonnefietslus van Chambéry (voor de proloog) via Milaan (waar op

dat moment Expo 2015 plaatsvindt) naar de checkpoints Cappadocia en Antalya (in een volgorde naar keuze) en weer terug. Vijf Belgen en één Nederlander haalden de selectie

uit de meer dan 100 kandidaten. Onder hen Jan (53) en Dirk (61), twee vrienden die elkaar leerden kennen via De Vakantiefietser, een Belgische vereniging van mensen die gepassioneerd zijn door het

reizen per fiets, al dan niet gecombineerd met (wild) kamperen. Het duo vertrekt al op 14 mei in Gent en voegt zo ruim 2000 kilometer aan de trip toe.

► Gevaartes op twee wielen

Elke deelnemer van The Sun Trip mag uitsluitend gebruikmaken van groene energie, doorgaans benenkracht in combinatie met trapondersteuning op zonne-energie. De fiets die Dirk en Jan beiden voor de tocht inzetten is een Santos Travelmaster 26”,

door de firma Crystalyte omgebouwd tot een geavanceerde e-bike voorzien van een krachtige motor en een batterij. De trailer is van Topeak en werd voor de gelegenheid aangepast om de twee zonnepanelen te dragen en bij stilstand te richten naar de zon. Via de zonne-energie (opgeslagen in een batterij)

bekomen Dirk en Jan dan een soort wind-in-de-rug-gevoel van zo'n 4 Beaufort. Bagage inclusief komen de heren uit op ieder circa 80 kilogram. Vandaar dat ze naar schatting – bij mooi weer – kunnen rekenen op zo'n 30% ondersteuning en nog een dikke 70% eigen fysieke inspanning moeten leveren.

Het verhaal begint eigenlijk bij de Fransman en fietsavonturier Florian Bailly, die in 2010 met zijn zelfgemaakte zonnefiets van Frankrijk naar Japan peddelde. Een overweldigende ervaring, die hij graag met anderen wilde delen. Zo vond in 2013 de eerste Sun Trip plaats, waarbij de Belg Raf Van Hulle na een rit van 38 dagen en 1 uur als eerste de finishlijn in Astana (Kazachstan) overstak. Na het succes van de eerste rally wacht de deelnemers van de editie in 2015 een al even grote uitdaging, zij het met een gewijzigd parcours. Door het afhaken van een belangrijke sponsor en om verschillende conflictgebieden (Oekraïne, Rusland...) te vermijden, stipelde de organisatie vrij laat (in maart) een nieuwe fietslus uit die de deelnemers kloks- of antikloksgewijs kunnen afleggen, met als steun en toeverlaat niet veel meer dan de e-bike, een tent, herstelmaterialen en een voedsel- en watervoorraad. Dirk: “In eerste instantie lijkt de nieuwe route minder uitdagend, maar dat is zonder het berglandschap gerekend. Bovendien zijn er vanuit ecologisch standpunt aardig wat pluspunten. Deelnemers hoeven niet meer met het vliegtuig weer naar huis en al die fietsen moeten niet meer in een vrachtwagen terug.”

Ook in deze editie zit opnieuw een wedstrijd-element. Maar terwijl de ene meedoet om te winnen, doet de ander het voor de ervaring. Dirk en Jan behoren zeker tot de laatste groep. Winnen mag, maar is zeker geen must. Jan: “Onze motivatie is enerzijds de lokroep van het avontuur, een avontuur dat kadert in onze gemeenschappelijke hobby: fietsen. Het voorgestelde traject laat ons bovendien toe om zelf een combinatie te maken van routes doorheen mooie Europese regio's, inclusief een flinke portie uitdagende tracks en desolate landschappen. Daarnaast spreken de ultieme vrijheid en zelfredzaam-

heid ons enorm aan: het op eigen houtje alles organiseren, het wildkamperen, het niet weten waar je dag start en zal eindigen, de technische mankementen die je zelf maar moet zien op te lossen... Tot slot is er natuurlijk de opzet van de fietsexpeditie zelf. Het ecologisch aspect van de wedstrijd is de grote plus en tegelijkertijd ook een grote uitdaging, zeker tijdens de minder zonnige dagen.”

En allegaartje avonturiers

Dirk doet voor de tweede keer aan The Sun Trip mee. Volgens hem lokt niet alleen het avontuur, maar ook het speciaal experiment. Dirk: “In België rijden er nauwelijks mensen met een fiets aangedreven door zonnepanelen. Het is dus echt wel iets uniek om daarmee straks opnieuw 9000 kilometer te gaan fietsen. Het feit dat 43 gelijkgezinden uit zeker 15 verschillende landen ongeveer tegelijkertijd aan de tocht deelnemen, brengt een extra speciale sfeer met zich mee. We leren van elkaar, er is veel eensgezindheid en het is gezellig de eerste dagen wanneer men wat samen blijft en al even gezellig bij aankomst. Tussendoor is het contact beperkt. We volgen elkaars positie via internet op een overzichtskaart die continue de standplaats van de deelnemers toont (gevolgd via GPS-spot, een toestelletje dat ieder bij zich moet dragen), en hebben af en toe contact met het thuisfront, maar dat is het dan. Al kom je onderweg wel veel boeiende mensen tegen.” Dat het om een bonte verzameling sportievelingen gaat, springt van de deelnemerslijst af. De jongste fietser is 18 jaar, de oudste 75.

“Bij momenten zowel fysiek als mentaal erg zwaar, maar Kazachstan bleek wel het land dat het meest indruk op me maakte”

Er doen vooral fitte heren mee, solo of als duo, maar ook enkele gemixte teams en al even fitte dames, zoals de Belgische Audrey uit Brussel. Opvallend veel ingenieurs, die graag zelf aan hun e-bike knutselen of hem zelf ontwierpen, maar ook leerkrachten, vrijwilligers, huisvrouwen, studenten en gepensioneerden... Ongeveer een vijfde fietste nooit eerder een langeafstandsroute, bijna de helft heeft enige fietservaring en dik 30% noemt zichzelf een hardcore avonturier. Of om het maar met de woorden van de organisatie te zeggen: *‘Pourquoi pas vous?’*

Bezint eer ge begint

Voor je op je fiets springt om alvast in vorm te geraken voor de editie van 2017, misschien toch even bij Dirk en Jan ten rade gaan waar je bij de voorbereiding op moet letten. Jan: “Zowel de mentale als de fysieke voorbereiding nemen een belangrijke plaats in, maar ook de technische kant van het verhaal en het materiaal vragen heel veel aandacht. In welke volgorde van belangrijkheid: geen idee, maar de ketting is zo sterk als de zwakste schakel. Je mag zo sterk zijn als een beer, bij zware materiaalpech kan alleen moed, een flinke dosis geluk, veel doorzettingsvermogen en vooral vindingrijkheid je redden. En daar kan Dirk wel over meespreken!” Tijdens de vorige editie brandde Dirks zonnetrailer nabij de grens met Kazachstan door een kortsluiting volledig uit. Dirk dacht noodgedwongen aan repatriëring, maar fietste uiteindelijk de volgende dag toch zonder trailer verder en geraakte alsnog in Astana. Dirk: “De trailer

waarop de twee zonnepanelen zijn gemonteerd, krijgt bij mij dus toch prioriteit. Vanwege de bijzonder slechte wegen, zeker de tweede helft van de rally, kreeg dit onderdeel het in de vorige editie erg zwaar te verduren en dit keer wil ik technische defecten zoveel mogelijk vermijden. Er is immers, eens de rally is gestart, geen enkele logistieke of andere ondersteuning. Iedereen is op zichzelf aangewezen. Wat ik wel heb geleerd, is dat er voor ieder probleem een oplossing is, ook al ligt die niet voor de hand. Het komt erop aan niet te panikeren, maar rustig te overwegen wat je mogelijkheden zijn. En je vooral nooit onnodig zorgen maken over wat er allemaal kan mislopen.”

Kilometers eenzaamheid

De vele landen waar de deelnemers doorreizen, de ontmoetingen met mens en natuur, de reis die je 100% voelt, ruikt (afhankelijk van het traject: de puurste lucht, woeste natuur, stof of uitlaatgassen) en beleeft. Het klinkt als een droom, maar af en toe mept de realiteit even hard terug. Dirk: “Dan denk ik aan de vorige editie, waar ik aan de grens met Kazachstan, het laatste land van de trip, het gevoel kreeg dat ik er ‘bijna’ was. Maar

ik had nog 3000 kilometer te gaan, door de uitgestrekte en bijzonder eenzame Kazachse steppen. Soms doorkruiste ik 250 kilometer wegen zonder enig teken van bewoning en waren andere deelnemers wel 1000 kilometer van me verwijderd. Tel daar nog eens een bijzonder zware tegenwind bij op en je beseft dat het bij momenten zowel fysiek als mentaal een erg zware uitdaging was. Maar tegelijkertijd bleek Kazachstan wel het land dat het meest indruk op me maakte.”

► **Kinderen van de Himalaya**

Dirk en Jan koppelen hun deelname aan The Sun Trip aan een goed doel. Dirk: “Het reizen heeft ons doorheen de jaren de wijsheid meegegeven dat we het hier heel goed hebben. Daarom besloten we van de gelegenheid gebruik te maken om ook iets te doen voor een ander, namelijk

De gemiddelde dagafstand en snelheid zijn moeilijk aan te geven, alles is afhankelijk van het reliëf en het terrein, maar reken op een fiks aantal uren per dag in het zadel (rijden tussen 21 en 5 uur is – om veiligheidsredenen verboden, maar verder fiets je zo lang en zoveel je wil). Jan: “Het daggemiddelde hangt bij ons wellicht ergens tussen de 100 en de 150 kilometer tegen circa 25 km/u, maar er zijn ook dagen dat we nauwelijks rijden en die je dus moet compenseren met ritten van meer dan 150 kilometer.” Van die afstanden deinzen beide heren echter niet zo terug. Jan: “Ik wordt het meest afgeschrikt door de desolaatheid en ik vrees (afhankelijk van de uiteindelijke route) de hitte, ook omdat de zonnepanelen dan oververhit kunnen geraken en een pak minder presteren, net als wij...” Dirk en Jan vertrekken op 14 mei en verwachten ergens in de eerste helft van augustus terug te zijn in Gent. •

dezelfde zonnepanelen waarmee wij een duwtje in de rug krijgen tijdens het fietsen aanwenden om elektriciteit op te wekken in achtergestelde gebieden. Ons uitgekozen project is gelegen in de Indische Himalaya waar we meerdere kleinere schooltjes en internaatjes zullen voorzien van zonnepanelen opdat de kinderen ook nog 's avonds licht hebben om te kunnen studeren en zo een diploma

kunnen behalen. De fondsen verzamelen we via de verkoop van een zelf ontworpen en gefotografeerde verjaardagskalender. Met de opbrengst van slechts één kalender zorg je ervoor dat één kind gedurende zijn volledige studieperiode voldoende elektriciteit (en verlichting!) ontvangt!”

www.bikeandtrek.com/project